

§ 22.

Да испалня той мой завѣтъ и за душеприказчики назначавамъ:

1. Одесскій атъ купца Николая Степановича Палаузова.

2. Одесскій атъ купца Матвѣя Петровича Милованова.

3. Братаницъ атъ ми, что горѣ упоменахъ, Николая Никифорова Априлова.—Съ пожло право при смерть та си, или още при животъ атъ, да назначатъ преемники тѣ си, кои то влазватъ на място то имъ, яко душеприказчики съ единаково право да назначаватъ преемники тѣ си, пакъ тѣ тѣхни тѣ безпреривно на вѣчни времена. Желаніе то ми е, преемники тѣ на душеприказчики тѣ да сж Габровци или Бжлгаре. Воспитанники тѣ что ся усовершенствувахъ, иматъ преимущественно право, да ся избератъ душеприказчики, ако живеятъ въ Одесса. На случай, чи въ Одесса не ще да има достойни и совѣстливи Габровци, или ихъ потомки, тогава да ся избирать и други Бжлгаре, или и лица отъ други народи. Душеприказчики тѣ ми распоряжаватъ сичко то съ чиста совѣсть, и благоразмотреніе, и не отвѣчаватъ за управление то си, освенъ въ ясно злоупотребленіе. Като ся утверди отъ присутствено място, той мой завѣтъ, моля ся на основа присутствено място, отъ кое то ще зависва той мой атъ завѣтъ, да има наблюденіе, за дася исполнява по точный атъ смыслъ завѣтъ атъ, да получава отъ душеприказчики тѣ секагодишина та вѣдомость (хисапъ) на приходъ атъ, и расходъ атъ, и да поправя, что сж упустили, или погрѣшили. Ако ся случи, душеприказчикъ атъ, додѣ е живъ; да не назначи преемникъ атъ си, Габровска та община, презъ директори тѣ училищни, назначаватъ го отъ Одесскы тѣ жители. Число то на душеприказчики тѣ да не бжде по малко отъ три лица; два лица дѣйствовать совершенно безъ третіе то. Ако живеятъ въ други мѣста душеприказчики тѣ иматъ право да назначаватъ повѣрени (векили).